

Přehled akcí jilemnického spolča

- 25. 9. 2005 (ne) 15:00** **Prezentace o SDM v Kolíně v zasedací místnosti Městského úřadu v Jilemnicích.**
- 15. 10. 2005 (so)** Vikariátní setkání s naším novým kaplanem pro mládež P. Vítkem Horákem
- 28. - 30. 10. 2005** Pokolínské setkání na Diecézním centru života mládeže Vesmír - Deštné v Orlických horách.
- 12. 11. 2005 (so) 18:00** Rytmická mše svatá v Semilech, poté spolčo na faře s P. Jaroslavem Gajdošíkem.

Na faře v Mariánských Lázních se hlásí nový kaplan. Pan vikář ho vítá slovy:

„Tak co jsem to dostal za kaplana?“

„Jak jste se modlil, takového jste dostal!“ konejší vikáře přichozí.

Říká student! "Ten profesor Hložek o sobě prohlašuje, že je ateista, ale mně se to nezdá. Když mě zkoušel, tak při každé mé odpovědi obracel oči k nebi říkal Pane Bože!"

V zámecké kapli se otevřou dveře

a v nich se objeví pan hrabě s paní hraběn-kou a hlásí:

"Neseme ke křtu Alberta Benedikta Cypriána Dionýsa Eusébia

Felixe hraběte z Bahnhofu a Nemašajnu."

"Tak pojď'te dál a za tím posledním zavřete dveře!" odpoví zámecký kaplan.

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuální. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

SPOLČO

- *společenství mládeže*

Promluva Svatého otce byla výzvou s mnoha tváření. Ve své řeči Benedikt XVI. mladé lidi vyzval:

- "Nedejte se odradit od účasti na nedělní eucharistii a pomáhejte také ostatním, aby ji objevili. Nasaďte se v tomto smyslu - stojí to za to!"

"Pomáhejte lidem objevit pravou hvězdu, která ukazuje cestu: Ježíše Krista! Vytvářejte společenství založená na víře!"

"Vím, že vy mladí, toužíte po velkých věcech, že se chcete zasazovat za lepší svět. Ukažte to lidem, ukažte to světu, který očekává právě toto svědectví od učedníků Ježíše Krista... Pokračujme spolu s Kristem a žijme svůj život jako ti, kdo vpravdě uctívají Boha! Amen."

K tomu jsme dostali od Svatého otce pozhnutí. Chceme v našich malých společenstvích povzbuzení radostí a nadšením z přímého setkání tato slova žít!

-red-

XX. Světový den mládeže Kolín nad Rýnem

Je středa 10. srpna 2005, 14:45 a já přijíždím na jilemnické nádraží, kde se schází naše spolčo na velkou pouť. Je to den s velkým D, na který se moc těším, i když jsem trochu nervózní, jak to všechno dopadne. „Mám vše důležité s sebou? Sejde se celé naše spolčo včas?“

Dá nám Pán dar zdraví po celou dobu setkání? Tak to jsou otázky, které si kladu cestou. Co je pro mě hned první veliká radost a milé překvapení, že je zde přítomný také náš pan děkan, který i přes svoje zdravotní potíže za námi přijel sem na nádraží, aby nám ukázal svoji podporu, ale hlavně aby nám udělil speciální požehnání na cestu. Super, to se to potom cestuje!

A to už se drkotáme vlaky ČD do našeho diecézního města, do Hradce Králové, kde jsme odbaveni. Je pro nás připravený úvodní program a ve 23 hodin již startuje osm autobusů směr Německo na předprogram SDM.

Druhý den přijíždíme do města Halle ve východním Německu, diecéze Magdeburg, která hostí mladé lidi z různých zemí a také nás, českou výpravu z hradecké diecéze.

(Pokračování na straně 3)

Stalo se ...

25. 6. 2005 – Tradiční peřimovský táborák! Na tuto vskutku vydařenou akcičku se nás do malebné podkrkonošské vesničky sjelo víc jak 100!

3. 7. 2005 – Byl krásný slunečný den... ten se nedal nevyužít... tak jsme se sjeli do Peřimova a zahráli si bezva „match“ volejbalu.

4. a 6. 7. 2005 Nejen chlebem živ je člověk! Bez práce nejsou koláče! Modlí se a pracuj! Na chrámu sv. Kateřiny ve Mříčné je práce jak na kostele...tak jsme přidali ruku k dílu:-)

11. - 21. 8. 2005 SDM v Kolíně nad Rýnem

27. 8. 2005 - Rozlučka s přichovickými týmačky Jozkou a Marjánkou

27. - 30. 8. 2005 - Návčik předtančení na Společenský večer Vavříneček! Po „práci“ jsme si pak čas zpříjemnili volejbalem, či táborákem.

3. 9. 2005 – První spolčo v novém školním roce. Bylo dělené na mladší a starší a nesené v duchu zážitků z Kolína. Obě skupiny našli útočiště v Peřimově.

17. 9. 2005 - Rytmická mše svatá v Jilemnici, kde zazněla také Kolínská hymna – Venimus adorare eum a další kolínské hitovky (např. Zář tváře tvé). Poté bylo setkání na faře. Jelikož účast byla hojná a měli jsme tam zástupce z okolních farností, mluvilo se především o vzájemné spolupráci.

Co pěkného jsem prožil v Kolíně?

Musím říct, že dobré tam bylo totálně vše. Bylo tam skvělé to, že pro všechny lidi byl připravený program, na kterém jsme se mohli setkat s lidmi různých národností. Jednou jsme zašli do hudebního klubu, ve kterém vystupovala jakási křesťanská skupina. Postupně se k nám přítomné národy přidávaly a začal se tak plnit taneční parket. Mohli jsme se tak seznámat s ostatními - Brazílie, Francie, Německo, Anglie, Španělska atd. a spolu s nimi skákat, tančit a dovádět. Stala se z nás řada společně se bavících mladých, i přesto, že máme k sobě vel-

mi daleko jazykově i temperamentem.

Z duchovního programu na mě zapůsobila mše svatá na Marienfeldu. Bylo tam shromážděných strašně moc lidí, aby viděli sv. Otce a spolu s ním se účastnili mše svaté. Když sv. Otec vystoupil na podium, tak lidé začali ohromně tleskat a široko-daleko se rozléhal aplaus. Sv. Otec tam na všechny ty shromážděné lidi mával a kynul rukama, dokud davy neutichly. Byla tam prostě skvělá atmosféra, která se snad ani nedá popsat.

- DVD -

Občasný koníček, zpestření. Je to pro nás také určitý styl modlitby, a radost z toho, že můžeme předávat dál radost, pokoj a to je náš hlavní cíl. Aby si lidé přišli na koncert odpočinout a načerpat.

Všichni čtyři členové jste roztroušeni po různých místech. Jak často se vidíte, trénujete?

Jak kdy. Teď jsme měli kvůli dětem Jitky a Jany dvouletou pauzu, že jsme jenom trénovali a to tak, že jsme se někde setkali na jeden a půl dne. Nyní jsme celý červen intenzivně zkoušeli. No a teď to je na individuální přípravě.

Kolik koncertů za rok při vaší zatíženosti zvládáte?

V roce 1997 jsme zvládli 21 koncertů, na letošní sezónu jich zatím máme 7 ale ještě to není konečné číslo. Rádi hrajeme v kostelech, tudíž přes zimu nehrajeme a nedá se toho zvládnout tolik.

Co byste vzkázali mladým, které nebaví zpěv?

Když zpíváš, dvakrát se modlíš! Zpěv je takový mezinárodní jazyk, kte-

rému rozumí všichni, protože promlouvá takovou jinou řečí. A kdo zpívá je možná často mnohem méně našťavaný na svět a hudba a zpěv dává člověku radost!

Jak se Vám líbilo zde ve Mříčné?

Líbí se nám moc zdejší kostel, atmosféra, která byla velice pěkná, sponzánní lidé, kteří nás sem pozvali a přivítali nás zde, krásná příroda všude kolem...

Děkuji za rozhovor a přeji ať máte stále takovou radost z vašich písniček a ať skrze ně se vám daří mnoho dobrého rozdávat.

Ptal se a připravil -jlk-

Nejbližší koncert můžete navštívit v pátek 30. září od 19. hodin v kostele sv. Jana Křtitele ve Slavoňově (u Nového Města nad Metují)

Více informací najdete na www.eljon.cz/Salmija.php

Rozhovor se skupinou ŠalMíJá

V neděli 26. června 2005 přijela do mříčenského kostelíka přibližně 80 lidem zpříjemnit odpoledne křesťanská skupina ŠalMíJa. Tato hudební skupina se skládá ze čtyř členů: otec Jiří Šlégr, otec Pavel Jandejsek, Jana Hrdličková (rozená Maříková) a Jitka Šolcová (rozená taktéž Maříková, protože jsou s Janou rodné sestry). ŠalMíJá je kapela, která se svým nástrojovým obsazením řadí mezi folk a obsahem textů získává přívlastek křesťanský. Stihli vydat již tři alba: *Srdce čisté* (1996), *Já a Ty* (1998), *Stánek Hospodina* (2001).

Jak jste se dali dohromady? Kdy to bylo?

Spolu už hrajeme devět let a bylo to tak zvláštně... Společně jsme hráli v diecézní kapele královehradecké diecéze Cvrčci. Otec Jiří, v té době ještě jenom Jiří :-), se rozhodl, že ty písničky které skládá a hraje s Pavlem, že je nahrají v rádiu Proglas. Mě (Janu) a Jitku, znali z té kapely Cvrčci a tak nás pozvali, abychom v několika písničkách jsme jim dělaly „křoví.“ :-). Z těch několik písniček jich bylo nakonec patnáct z celkového počtu dvacet. (Dobré křoví, ne?:)

Když jsme skončili natáčení, tak jsme si říkali, že nám spolu bylo moc dobře, že se nám společně moc dobře zpívalo a „muzicírovalo“ a byla by škoda, aby u této kazety vše skončilo. Rozhodli jsme se tedy, že založíme skupinu. Otec Jiří vymyslel název ŠalMíJá.

ŠalMíJá... to je zkratka vašich jmen?

Ano, zkratka našich jmen to je také. Š jako Šlégr, M jako Maříkovy – naše jména za svobodna a J jako Jandejsek. Š teď ještě navíc je jako Šolcová a na konci to Ja jako Jana. :-)

ŠalMíJá však je také slovo z hebrejštiny a znamená **Můj pokoj je Pán. Šalom** – pokoj, **Mí** – můj, **Jahve** – Bůh.

Co pro vás znamená hudba, zpěv?

Hudba tvoří velkou součást našeho života. Je pro nás důležitá jako jídlo. :-)

Jana a Jitka pocházejí z hudební rodiny, Pavel studoval čtyři roky konzervatoř – housle, než odešel studovat bohosloví, Jiří se učil hrát na violoncello a také dělal bubeníka v jedné rockové kapele. Během studia v semináři začal skládat s kytarou písničky inspirované biblí a životem. A i teď nadále se tomu věnujeme jak jen to jde ve schole, ve farnosti, ve sborech, při mši... apod.

A co pro vás znamená přímo tato skupina?

XX. Světový den mládeže Kolín nad Rýnem

(Pokračování ze strany 1)

Zde prožíváme mši svatou, kterou celebruje pomocný biskup naší diecéze Mons. Josef Kajnek, při které mu koncelebrují ostatní kněží. V každém autobuse jede minimálně jeden kněz. Super! Bohu díky za tuto duchovní podporu, zázemí. K tanci a poslechu nám hraje naše skvělá diecézní kapela Ve-ka.

Po obědě se každý autobus rozjíždí na různá místa v této diecézi. Náš autobus míří do Stendalu. Já jsem přidělen do farnosti Goldpeck a ještě s jedním kamarádem bydlíme v malé vesničce Schartau u velmi milé rodiny, která vlastní velký statek. Proto, když vystupuji, s úsměvem na tváři ukazují na stodolu a ptám se, jestli to je naše ložnice.

Ve farnosti druhý den prožíváme jako „sociální den“. Pomáháme s pleťm školních záhonků a běžecké dráhy na školním hřišti. V jiných farnostech dělají také něco podobného - ať už natírají plot, dělají pizzy, někdo jde do školky apod. Odpoledne jedeme do Stendalu, kde nás na městském úřadě vítá sám pan starosta. V sobotu zase jedeme do Magdeburgu, kde se účastníme mezinárodního programu s místním biskupem. Neděle pak je dnem ve farnosti a v rodinách. Já jsem tam ještě se skupinou Španělů, z kterých většina neumí ani anglicky ani německy a tak více poznávám termín „španělská vesnice“ – každý mluví něco a nikdo neví nic. Ale Španěle svými písničkami a my svými ňuf, ňuf, ňaf, ňaf se také domlouváme a je nám veselo.

Večer již razíme do Stendalu, odkud ve 2 hodiny po půlnoci vyrážíme směr Kolín. Přímo v Kolíně pobýváme od pondělí 15. srpna do 20. srpna ráno a je nás zde z České republiky skvělých 3500 mladých lidí a spoustu dobrovolníků. České národní centrum má každé dopoledne pro nás připravený skvělý program, kde pěknými scénkami jako moderátoři televize hledají čtvrtého krále, biskupové pro nás mají připravené katecheze, nechybí společné mše svaté, modlitby, svědectví... a odpoledne si můžeme vybrat ze široké

nabídky různých festivalů, představení, vstupů do různých objektů ve městě a okolí zdarma, nebo za sníženou cenu apod. Jde jen o to umět si vybrat a alespoň trochu se vyznat v mapě, neztratit se v davu a nejlépe jít pěšky, poněvadž hromadná doprava je většinou zacpaná.

Ve čtvrtek po obědě jdeme, skoro běžíme, na nábřeží řeky Rýn, kde proplouvá 5 lodí, které znázorňují pět svě-
tadílů se svými zástupci a na šesté lodí

nás zdraví Svatý otec. Kdo má dobrý dalekohled, tak ho dokonce i vidí.

V sobotu 20. srpna má naše česká výprava v 7 hod. mši svatou a po ní se putuje na 20 km vzdálené místo Marienfeld – Mariánské pole. Místo setkání se Svatým otcem. Většina poutníků asi vyrazí až děle, proto není problém se na místo dostat vlakem. Jelikož Český národ je národ, kde se občas najdou i chytré hlavičky, nenecháváme věci jen tak a 42 členná skupinka kluků – mužů vyrazí na hlídání našeho sektoru již v pátek v noci a mezi nimi samozřejmě nemůžu chybět ani já. Jedeme autobusem a venku prší „o stošest“, říkám si jak asi strávíme noc venku na dešti. Napadá mě spásná myšlenka, vytahuji růženec a prosím: „Pane, já vím, že činíš zázraky, prosím o utišení tohoto velkého deště.“ Představte si to! Po chvíli dešť slábne a když vystupujeme, neprší již vůbec. Super! Díky Pane!

Naše výprava tedy rází polem nepolem, blátem neblátem v dobrodružné a tajemné noci a v 1:32 dorážíme k místu setkání. U vstupu nám naznačují, že dál nikoho nepouštějí a tak natahujeme svá unavená těla na louce před vchodem. V 6 hod. vstáváme a pokračujeme v našem dobrodružství. Území na našem sektoru si patričně ohraničujeme a hlídáme – není to jednoduché, již zde nejsme sami a navíc se dovídáme informaci, že do tohoto sek-

toru, který téměř celý zabíráme se má vejít minimálně 12000 lidí. Nervózně pozorují hodinky a říkám si, kdy už ti naši přijdou, protože vím, že kdo dřív přijde, ten dřív mele a jestli naši včas neprijdou, obsadí nám to jiní a my budeme muset jít někam do zadního sektoru... Mé hodinky ukazují 9:32, ale pozor v dálce vidím první české vlajky a za nimi několik Čechů, kteří nám pomáhají zvládnout tak nelehký úkol a před 12 hod. již je zde většina české výpravy, což je 3500 mladých lidí. Mám z toho velkou radost, že se nám podařilo přijít takto brzy, protože poutníci přicházejí i odpoledne a k večeru. Stále si jen říkám: „Slituj se prosím nad námi náš milosrdný Pane a z těch černých mraků, které nad námi „plují“ nespouštěj prosím dešť.“ Bůh zkouší naši víru, ale představte si to, nic z těch černo černých mraků „nespadlo.“ Uff... Díky Pane!!!

Přišli jsme se mu poklonit

(Mt 2, 2)

A to už začíná vigilie se Svatým otcem, při které na mě nejvíce působí adorace, neboť motto tohoto setkání je: „Přišli jsme se mu poklonit“ (Mt 2, 2) I toto motto je pro mě velice hluboké... Svatý otec, ale především Pán, nás vybízí k tomu, abychom se vydali domů jinou, novou cestou, stejně jako tři králové...

Následuje noc strávená pod širým nebem – dovedete si to představit? Přes 800 000 mladých věřících z různých národů na jedné, poměrně malé ploše, aniž by se hádali, prali, dělali si nashchvály...

A je neděle – den Páně, den vzkříšení! Hurá!!! Můžu tento den oslavit s budoucností církve, totiž s 1 000 000

mladých lidí z celého světa a se Svatým otcem Benediktem XVI..

Díky Bože za dar tohoto setkání, díky, že nám dáváš dar společenství ve kterém si můžeme navzájem pomáhat na cestě za Tebou! Amen.

-jlk-

Zajímavosti o setkání

27 000 dobrovolníků (z toho **22 tis.** z Německa, **11,2 tis.** z Kolínské diecéze, **2 600** z Kolína, přes **50%** žen, **25 000** z nich je ve věku mezi **16 – 30** let, nejstarší dobrovolnice byla z Kolína a má **82** let)

Ubytování účastníků

- **340 tis.** ve školách a tělocvičnách
- **90 tis.** soukromé ubytování
- **30 tis.** hostitelských rodin
- ostatní místa ubytovaných byla např. sportovní stadion, úřady, obchodní dům, dům nábytku, turecko-islámský

kulturní spolek, vodní zámek, skleník, stodola, pivovar, veslařský klub, kožužna...

Marienfeld rozloha - 260 ha (= 350 sportovních stadionů). Maximální hloubka dolu je 250 metrů. Povrchový důl si vyžádal přesídlení 7000 obyvatel. Na rekultivované ploše dolu mají být vytvořeny hospodářské a turistické cesty spojující okolní obce. Krajina má být ideálním prostředím pro cyklisty, turisty a sportovce.

Převzato z 6. čísla časopisu Kolínský rynek